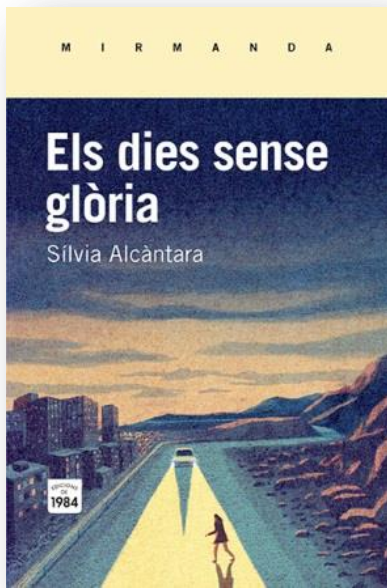
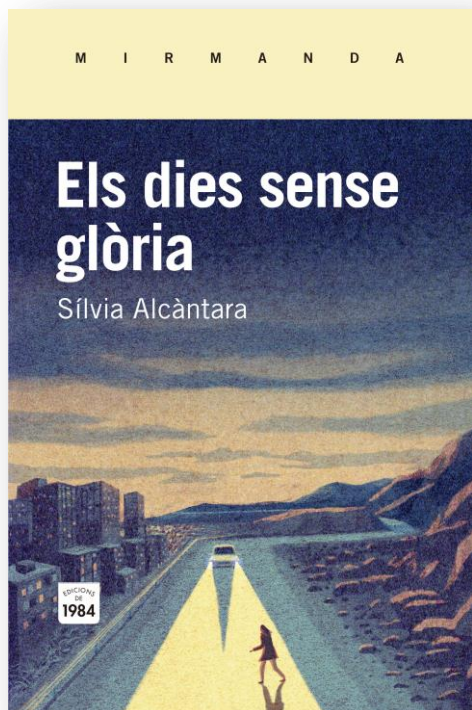

NOVETATS D'EDICIONS DE 1984

EDICIONS
DE
1984

LA TERCERA NOVEL·LA DE L'ACLAMADA SÍLVIA ALCÀNTARA

Els dies sense glòria

Sílvia Alcàntara

isbn 978-84-15835-74-5

Mirmanda, 146

384 pàgines

20 euros

La Glòria està en coma; mentrestant, el seu marit, confós i desorientat, espera un miracle.

Els dies sense glòria narra la història de tota una generació representada per la Glòria, una generació a la qual el progrés ha anat cremant la terra a cada passa empenyent-la del camp a la ciutat, del poble al bloc de pisos. Una generació que es va

veure tenallada primer per les necessitats dels pares i després per les dels fills, sense haver conegut cap treva.

Sílvia Alcàntara ens descriu els orígens i la vida de la Glòria, des de ben jove, que transcorre torrentera avall buscant la felicitat, i teixeix el conflicte sentimental que la domina sense ser conscient que, tard o d'hora, la vida li ensenyarà les urpes.

Amb un gran domini de la narració i de la llengua, l'autora ens descriu les passions, les lluites i els quefers quotidians que regeixen la nostra vida i alhora ens enfronta amb els temes actuals que més ens preocupen, i ho fa sense afectacions, amb la claredat i la duresa pròpia de qui sap de què parla.

Nascuda a Puig-reig (el Berguedà) el 1944, **Sílvia Alcàntara** es trasllada a Terrassa a mitjan dels anys seixanta, on viu actualment. El 2009 irromp en el panorama literari català amb la publicació d'*Olor de Colònia*, un èxit esclatant de crítica i vendes. *La casa cantonera*, la seva segona novel·la, fou també acollida amb entusiasme per la crítica i els lectors. Totes dues obres estan publicades en aquesta mateixa col·lecció.

Poesia completa

Lluís Solà

1984 Poesia, 15

978-84-15835-76-9

1.056 pàgines

25 €

És possible que l'home, i en primer lloc l'home de les paraules, el poeta, hagi confiat massa en el poder de les paraules. Ara bé, que després de tanta devastació i de tanta negació encara hi continuem confiant, potser amb menys ingenuïtat, però no pas amb menys fervor ni amb menys passió, probablement és una prova conclusiva de la nostra necessitat de la paraula. De la mateixa manera que, a desgrat de miopies o de sordeses, necessitem els ulls i les orelles, de la mateixa manera l'home necessita les paraules. Sí, encara parlem, encara diem a

la persona estimada les paraules que ens sembla que seran definitives, encara ens consolem amb paraules i encara esclatem en paraules quan un goig o una cosa bella ens colpeixen tot d'una. La condició de l'home es lligà un dia amb la paraula, potser definitivament, i ara ja no ens en sabríem estar, ja no ens en podem estar. I la poesia ho anuncia arreu.

Del pròleg de Lluís Solà

Lluís Solà (Vic, 1940) ha estat membre fundador i director de la revista de poesia *Reduccions* (1977). Ha fundat i dirigit el Centre d'Osona de l'Institut del Teatre i el Centre Dramàtic d'Osona. És autor i director de teatre. Ha dirigit obres de Brossa, Strindberg, Èsquil, Yusaki Zeami, etc. Ha presentat espectacles de poesia de Verdaguier, Bartra, Bauçà, Riba, Vinyoli i altres poetes. Ha estat professor als tres nivells de l'ensenyament, activitat que considera una experiència capital. Durant els anys setanta dirigí la implantació de l'assignatura de llengua catalana a tots els centres d'ensenyament de la comarca d'Osona.

Ha publicat *La paraula i el món* (2013), assaig sobre diversos autors catalans. Ha traduït textos de Kafka (*El castell*), Dürrenmatt (*Grec busca grega*), Beckett (*Fi de partida*), Handke (*La cavalcada sobre el llac de Constança*), Pound, Ungaretti, Rimbaud, Pessoa i altres poetes. Ha publicat els volums d'obra poètica *De veu en veu I* (2001), *L'arbre constant II* (2003), *Al llindar de l'ara III* (2010) i *Entre bellesa i dolor IV* (2010) i és Premi Nacional de la Crítica (2002).

El volum que el lector té a les mans aplega tota la poesia de l'autor (1958-2015). Conté, doncs, tots els llibres de poesia que Lluís Solà ha publicat fins ara i quaranta-dos llibres inèdits.